

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **ArcelorMittal Ostrava, a. s.**, se sídlem Vratimovská 689, Ostrava - Kunčice, zastoupeného Mgr. Ing. Ludvíkem Juříčkou, advokátem se sídlem nám. Svobody 20, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, zastoupenému JUDr. Alanem Korbelem, advokátem se sídlem Nám. 14. října 3, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2007, čj. 16/50627/2007-5, o kasačních stížnostech **EVRAZ VÍTKOVICE STEEL, a. s.**, se sídlem Štramberská 2871/47, Ostrava - Hulváky, zastoupené Mgr. Ing. Petrem Severou, advokátem se sídlem (WEIL, GOTSHAL & MANGES v. o. s.) Křižovnické nám. 1/193, Praha 1, a **OSINEK, a. s.**, se sídlem Ruská 56/397, Ostrava – Vítkovice, zastoupené Mgr. Ing. Petrem Severou, advokátem se sídlem (WEIL, GOTSHAL & MANGES v. o. s.) Křižovnické nám. 1/193, Praha 1, proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 9. 2007, čj. 9 Ca 231/2007 - 324,

t a k t o :

Věc **se postupuje** rozšířenému senátu.

O d ů v o d n ě n í :

I.1

Žalobce napadl žalobou u Městského soudu v Praze rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2007, čj. 16/50627/2007-5, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 27. 4. 2007, čj. 5381/07-2700, jímž byla žalobci uložena pokuta podle § 15 odst. 3 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, ve výši 518 708 000 Kč.

I.2

Oznámením ze dne 12. 7. 2007, doplněným podáním ze dne 5. 9. 2007, uplatnila práva osoby zúčastněné na řízení (§ 34 s. ř. s.) společnost EVRAZ VÍTKOVICE STEEL, a. s. (dále jen „EVS“, příp. „stěžovatelka I.“), a oznámením ze dne 5. 9. 2007 rovněž společnost OSINEK, a. s. (dále jen „OSINEK“, příp. „stěžovatelka II.“) s tím, že uložená pokuta je výsledkem provedené cenové kontroly u žalobce, k níž daly právě EVS a OSINEK podnět oznámením, že žalobce v období let 2003 - 2005 zneužil svého hospodářského monopolního postavení na trhu dodávek tekutého surového ocelářského železa v oblasti Ostravska a zneužil existenční závislosti ocelářské výroby společností EVS a OSINEK na těchto dodávkách. EVS a OSINEK mají za to, že jsou osobami zúčastněnými na řízení, neboť výsledek tohoto řízení může a bude mít vliv na minulé a existující dodavatelsko-odběratelské vztahy mezi EVS a žalobcem, na další možné soukromoprávní vztahy jako je např. otázka uplatňování náhrady škody vůči žalobci způsobené jeho protiprávním jednáním v rozporu se zákonem o cenách a také na výsledek soudního řízení

u Krajského soudu v Ostravě, ve kterém OSINEK uplatňuje proti žalobci peněžité nároky vyplývající z předražování tekutého surového železa. V uvedeném smyslu EVS doplnila, že porušování cenových předpisů se týkalo jí i její mateřské společnosti OSINEK, která uplatňuje proti žalobci peněžité nároky u Krajského soudu v Ostravě a výsledek tohoto soudního řízení se dotýká majetkové sféry společnosti EVS v důsledku dohody o ukončení tzv. tollingového vztahu mezi společnostmi OSINEK a EVS. EVS se domnívá, že smyslem institutu osoby zúčastněné na řízení je zajistit ochranu práv osob, které nemusely být účastny správního řízení.

I.3

Městský soud v Praze usnesením ze dne 10. 9. 2007, čj. 9 Ca 231/2007 - 324, rozhodl, že společnosti EVS a OSINEK nejsou osobami zúčastněnými na řízení, protože nespĺňují podmínky § 34 odst. 1 s. ř. s. Nejsou přímo dotčeny rozhodnutím žalovaného, neboť se jím přímo nerozhoduje o jejich právech a povinnostech – neukládá se jim pokuta, nezasahuje se do žádné jejich majetkové sféry. Rozhodnutím žalovaného se ukládá správní sankce za jednání, kterého se dopustil žalobce. Společnosti EVS a OSINEK nejsou ani osobami, které by byly přímo dotčeny případným zrušením rozhodnutí žalovaného. Zrušení tohoto rozhodnutí by totiž znamenalo zrušení uložení pokuty žalobci s tím důsledkem, že věc bude znovu projednána ve správním řízení a to pouze se žalobcem, neboť se týká pouze posouzení jeho jednání. Takový postup se nemůže dotknout práv EVS a OSINEK ve správním řízení, v němž tyto společnosti nemají práva účastníka řízení, nehájí v něm svá práva a o jejich právech není rozhodováno. Vydáním napadeného rozhodnutí a ani jeho zrušením by tedy nedošlo k přímému dotčení na právech EVS a OSINEK.

II.1

EVS i OSINEK napadly usnesení městského soudu kasačními stížnostmi podle § 103 odst. 1 písm. a.) s. ř. s., tj. pro nesprávné posouzení právní otázky soudem.

Stěžovatelky vytkly městskému soudu formalistický výklad § 34 s. ř. s. Městský soud podle nich vycházel ze zužujícího gramatického výkladu omezujícího institut osoby zúčastněné na řízení jen na ty subjekty, které byly účastníky předcházejícího správního řízení - v posuzované věci účastníky správního řízení o uložení pokuty za porušování zákona o cenách.

Institut osoby zúčastněné na řízení se podle stěžovatelek neomezuje pouze na jiné účastníky řízení před správním orgánem, ale i na další osoby, jejichž právní sféra je příslušným správním rozhodnutím nebo jeho možným zrušením dotčena. Tuto skutečnost potvrzuje i judikatura Nejvyššího správního soudu, který například konstatoval, že „*smyslem institutu osoby zúčastněné na řízení je zajištění ochrany práv osob, které nemusely být účastny správního řízení...*“ (rozhodnutí ze dne 15. 12. 2005, čj. 1 Azs 155/2004 - 47). Široké pojetí okruhu osob zúčastněných na řízení vychází v souladu s judikaturou Ústavního soudu z toho, že je věcí obecného zájmu, aby se správní soud zabýval nejen námitkami žalujícího, ale aby byla zohledněna i stanoviska osob, které jsou na věci účastny, byť ne přímou participací ve správním řízení (náleží Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 16/99).

Podle EVS městský soud zcela rezignoval na řádné posouzení otázky, zda a jak je její právní sféra dotčena, a to přestože stěžovatelka v oznámení o uplatnění práv osoby zúčastněné na řízení ze dne 12. 7. 2007 a v doplnění z 5. 9. 2007 podrobně uvedla skutečnosti, které takové dotčení dokládají. S potvrzením či zrušením napadeného správního rozhodnutí například souvisí pro stěžovatelku zásadní právní otázka, zda je povinna strpět jednání žalobce (předražování dodávaných výrobních vstupů), které je adresováno výlučně jí (a v minulosti též společnosti

OSINEK) jako jedinému odběrateli na monopolním trhu a které je dle názoru stěžovatelky v rozporu s cenovými předpisy. Konkrétně například stěžovatelka odebírala a hradila žalobci (resp. jeho právnímu předchůdci) úplatu za předražené tekuté surové železo v období od 1. 2. 2005 (tj. v rámci období, kterého se týká napadené správní rozhodnutí).

Podle společnosti OSINEK městský soud zcela opomněl, že je tato stěžovatelka jediným poškozeným, kterému jednáním žalobce v rozporu se zákonem o cenách v rozhodném období vznikala škoda (období do 31. 1. 2005, od 1. 2. 2005 již vznikala škoda společnosti EVS). Žalobce totiž prostřednictvím společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (své tehdejší 100 % dceřinné společnosti, nyní jen nesamostatného organizačního útvaru žalobce) účtoval zvýšené ceny za dodávky tekutého surového železa.

Stěžovatelky shodně uvedly, že součástí těchto cen byly i ceny za dodávky koksu, o kterých napadené správní rozhodnutí konstatuje, že byly v rozporu se zákonem o cenách. Je-li konstatován rozpor takto uplatňovaných cen se zákonem o cenách, je zřejmé, že stěžovatelky platily více než byly povinny (to plyne mj. z § 758 odst. 1 obchodního zákoníku, podle nějž lze určení ceny nebo úplaty uplatňovat v obchodních závazkových vztazích mezi českými účastníky jen do výše nejvýše přípustné dle cenových předpisů). Napadené správní rozhodnutí, stejně jako jeho případné zrušení, se tak přímo dotýká právní sféry stěžovatelek a může ovlivnit konečnou podobu jejich platebních závazků. Stěžovatelkám by proto mělo být přiznáno postavení osob zúčastněných na řízení.

Výsledek soudního řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 Ca 231/2007 může mít navíc podle společnosti OSINEK vliv na soudní řízení probíhající u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 7 Cm 57/2005, ve kterém již nyní OSINEK uplatňuje proti žalobci (ArcelorMittal Ostrava, a. s.) některé nároky v souvislosti s předražováním tekutého surového železa. Tato skutečnost jen dále dokládá intenzitu dotčení právní sféry stěžovatelky.

Podle stěžovatelek je diskuse provedená městským soudem na téma přímosti či nepřímosti dotčení zcela zmatečná. V souladu s výkladem městského soudu by byl přímo dotčen zřejmě jen účastník předcházejícího správního řízení, což je zjevný omyl. Městský soud neuvádí žádná bližší kritéria pro posouzení příslušného pojmu. Přestože soudní řád správní nedefinuje, co lze rozumět přímým dotčením, stěžovatelky se domnívají, že se o přímé dotčení jejich právní sféry jedná. Domnívají se, že daný pojem vyjadřuje pouze to, že dotčení právní sféry příslušné osoby má být v určitém zvýšeném stupni intenzity, aby se tak z okruhu osob zúčastněných na řízení vyloučily ty osoby, na něž může být řízení pouze marginální, vzdálený a nikoliv bezprostřední dopad. Jak ovšem stěžovatelky uvedly, v jejich případě je dotčení právní sféry zřejmé, vysoce intenzivní a přímo spojené s existencí napadeného správního rozhodnutí. Předpoklady pro aplikaci § 34 s. ř. s. jsou tedy splněny, přestože se stěžovatelkami nebylo jednáno jako s účastníky správního řízení, které předcházelo vydání napadeného správního rozhodnutí.

II.2

Žalobce navrhl zamítnutí kasačních stížností. Rozhodnutím žalovaného byla žalobci udělena pokuta a toto rozhodnutí neukládá stěžovatelkám žádné povinnosti ani jinak přímo nezasahuje do jejich práv. Stěžovatelky nebudou přímo dotčeny ani případným zrušením rozhodnutí žalovaného a nespĺňují tedy materiální podmínky § 34 s. ř. s.

Ke kasační stížnosti EVS žalobce uvedl, že Nejvyšší správní soud v řadě svých rozhodnutí nepřiznal postavení osoby zúčastněné na řízení osobám, které prokázaly mnohem užší vztah k řízení, než na jaký poukazuje stěžovatelka. Ta své přímé dotčení spatřuje v tom,

že je údajně nucena strpět jednání žalobce, jehož negativní důsledky se promítají v její majetkové sféře. V rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj. 1 Azs 155/2004 - 47, na které stěžovatelka odkázala v kasační stížnosti, nebylo přiznáno postavení osoby zúčastněné na řízení manželce a dceři žadatele o azyl, neboť jejich dotčení zamítnutím žádosti žadatele o azyl soud posoudil jako nepřímé. Je-li v posuzované věci stěžovatelka rozhodnutím žalovaného vůbec dotčena, pak pouze zprostředkovaně. Stěžovatelka tedy nesplňuje zákonem stanovené podmínky pro přiznání postavení osoby zúčastněné na řízení.

Ke kasační stížnosti společnosti OSINEK žalobce (s odkazem k rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj. 5 A 31/2004 - 42) uvedl, že důvodem pro přiznání postavení osoby zúčastněné na řízení není ani skutečnost, že v dalším soudním řízení se jedná o věci se shodným právním základem proti stejnému žalovanému. Vztah řízení vedeného u městského soudu pod sp. zn. 9 Ca 231/2007 k řízení, na které se odvolává stěžovatelka, vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 7 Cm 57/2005, je ještě vzdálenější, než případ řešený v citovaném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. I tato stěžovatelka tak může být podle žalobce dotčena rozhodnutím žalovaného pouze zprostředkovaně, pokud vůbec, a nesplňuje proto zákonné podmínky pro přiznání postavení osoby zúčastněné na řízení.

II.3

Žalovaný navrhl zamítnutí kasačních stížností. Domnívá se, že usnesení městského soudu je správné, protože správní orgán nerozhodoval o právech nebo povinnostech stěžovatelek. Ty by nebyly přímo dotčeny na svých právech a povinnostech ani případným zrušením napadeného rozhodnutí a není proto možné přiznat jim status osob zúčastněných na řízení. Předmětem správního řízení bylo pouze porušení cenových předpisů podle zákona o cenách ve vztahu k dceřinné společnosti žalobce (Vysoké pece Ostrava, a. s.) a relevantním trhem, kterého se žalobou napadené rozhodnutí týká, byl pouze lokální trh zahrnující prodávajícího a kupujícího, tedy žalobce a jeho dceřinnou společnost (Vysoké pece Ostrava, a. s.).

K námitce společnosti OSINEK, že jí společnost Vysoké pece Ostrava, a. s., účtovala zvýšení ceny za dodávky tekutého surového železa, do kterých přesouvala zvýšení provedená na předchozích výrobních stupních, má žalovaný zato, že stěžovatelka nebyla správním rozhodnutím dotčena přímo a není tedy osobou zúčastněnou na řízení. Uvedla-li stěžovatelka, že uplatňuje ve sporu s žalobcem své nároky v souvislosti s předražením tekutého surového železa, žalovaný tvrdí, že ve správním řízení o uložení pokuty za porušení cenových předpisů není možné přihlížet k majetkovým právům a zájmům subjektů, které nejsou účastníky řízení.

II.4

Obě stěžovatelky podáními ze dne 25. 1. 2008 doplnily kasační stížnosti. Shodně poukázaly na řízení vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 Aps 8/2007, ve kterém se tento soud ve skutkově související věci zabýval otázkou postavení společnosti EVS jako osoby zúčastněné na řízení a toto postavení společnosti EVS přiznal. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 12. 2007, čj. 8 Aps 8/2007 - 90, výslovně uvedl, že společnost EVS „*Formální podmínku účasti splnila tím, že se do řízení přiblížila a tvrdí dotčení na svých právech. Nejvyšší správní soud pak dospěl ke závěru, že je splněna i materiální podmínka její účasti, neboť předmětem soudního řízení je posouzení stěžovatelem [v dané věci byl stěžovatelem žalobce ArcelorMittal Ostrava, a. s.] namítaného nezákonného zásahu spočívajícího ve vedení nezákonných správních řízení a ve všech úkonech učiněných v těchto řízeních, které se týkají porušení cenových předpisů stěžovatelem, resp. jeho právním předchůdcem, ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení a zneužití její existenční závislosti na předmětných dodávkách.*“

Nejvyšší správní soud přiznal citovaným rozsudkem společnosti EVS postavení osoby zúčastněné na řízení, přestože ve správním řízení neměla postavení účastníka řízení. Závěr městského soudu o nemožnosti aplikace institutu osoby zúčastněné na řízení v případě, že daný subjekt neměl v předcházejícím správním řízení postavení účastníka řízení, je proto v přímém rozporu se závěry Nejvyššího správního soudu. Ty jsou podle stěžovatelek plně použitelné i pro posouzení jejich postavení v nyní posuzované věci. Společnost OSINEK k tomu dodala, že EVS je právním nástupcem společnosti VÍTKOVICE STEEL, a. s., která v rozhodné době byla dceřinou společností společnosti OSINEK, spolu se kterou šlo o jediné subjekty na trhu, jimž v důsledku protiprávního jednání žalobce vznikala v souvislosti s cenami tekutého surového železa újma.

V řízení, které skončilo citovaným rozsudkem, Nejvyšší správní soud rozhodoval o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 7. 2007, čj. 22 Ca 235/2007 - 42, kterým krajský soud odmítl žalobu na ochranu před údajnými nezákonnými zásahy Finančního ředitelství v Ostravě, spočívajícími v tvrzeném vedení nezákonných správních řízení (sp. zn. 13707/06-15 a sp. zn. 13708/06-16) a ve všech úkonech učiněných v těchto řízeních. Z odůvodnění nyní napadeného usnesení městského soudu přitom plyne, že řízení (sp. zn. 9 Ca 231/2007) je vedeno ve věci žaloby žalobce (ArcelorMittal Ostrava, a. s.) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2007, čj. 16/50627/2007-5, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 27. 4. 2007, čj. 13708/06-16.

Stěžovatelky nakonec tvrdí, že pokud byla materiální podmínka pro přiznání postavení osoby zúčastněné splněna v řízení o žalobě proti nezákonnosti určitého správního řízení (jako údajného nezákonného zásahu), musí být daná podmínka nevyhnutelně splněna i v řízení o žalobě proti rozhodnutí, které z takového správního řízení vzešlo.

II.5

Žalobce ve vyjádření ze dne 27. 3. 2008 uvedl, že řízení vedené Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 8 Aps 8/2007 se netýkalo společnosti OSINEK, ale pouze EVS.

Podle žalobce Nejvyššího správního soudu rozhodnutím čj. 8 Aps 8/2007 - 90 nepřiznal společnosti EVS postavení osoby zúčastněné na řízení a jako s osobou zúčastněnou na řízení s ní začal jednat Krajský soud v Ostravě v řízení vedeném pod sp. zn. 22 Ca 235/2007. Nejvyšší správní soud se k postavení EVS jako osoby zúčastněné na řízení pouze vyjádřil.

Žalobce navíc nesouhlasí s hodnocením materiální podmínky přiznání postavení osoby zúčastněné na řízení, jak je provedl Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí. Nejvyšší správní soud vycházel pouze z tvrzení společnosti EVS, která svůj vztah k řízení vedenému s žalobcem (ArcelorMittal Ostrava, a. s.) zkresluje, a mj. uvedl, že *„předmětem soudního řízení je posouzení stěžovatelem namítaného nezákonného zásahu spočívajícího ve vedení nezákonných správních řízení a ve všech úkonech učiněných v těchto řízeních, které se týkají porušení cenových předpisů stěžovatelem, resp. jeho právním předchůdcem, ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení a zneužití její existenční závislosti na předmětných dodávkách.“* Tento závěr obsahuje podle žalobce několik nesprávností. Údajné porušení cenových předpisů ze strany žalobce (ArcelorMittal Ostrava, a. s.), které bylo šetřeno Finančním ředitelstvím v Ostravě, nesměřovalo vůči EVS, ale vůči společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. Provedená cenová kontrola a následné správní řízení se týkalo cen vysokopecního koksu, přičemž žalobce vysokopecní koks dodával pouze společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. Společnost EVS v posuzovaném období nebyla odběratelem vysokopecního koksu od žalobce a proto nemohla být a není na dodávkách této suroviny existenčně závislá., jak uzavřel

Nejvyšší správní soud. Pokud by žalobce akceptoval závěr Nejvyššího správního soudu, svědčila by práva osoby zúčastněné na řízení všem odběratelům výrobků žalobce. Materiální podmínka pro přiznání postavení osoby zúčastněné na řízení nebyla splněna a závěry, k nimž došel Nejvyšší správní soud, nelze aplikovat v tomto řízení.

II.6

Stěžovatelky v dalších vyjádřeních ze dne 10. 7. 2008 polemizovaly s vyjádřením žalobce, který zpochybnil závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 18. 12. 2007, čj. 8 Aps 8/2007 - 90. Žalobce totiž v rámci vzájemného obchodování majetkově propojených subjektů zvyšoval ceny výrobních vstupů pro společnost VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (svou tehdejší 100 % dceřinnou společnost, nyní již jen nesamostatný organizační útvar žalobce) včetně ceny dodávky vysokopecního koksu, který byl předmětem šetření Finančního ředitelství v Ostravě a následného rozhodnutí žalovaného. Z hospodářského hlediska, které se promítá v některých případech i do hlediska právního (např. v předpisech na ochranu hospodářské soutěže), tvořily žalobce a VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. jediný podnik (jediného soutěžitele), a tedy hospodářského (navíc monopolního) dodavatele dotčeného zboží. Uvedené zvyšování cen se pak promítlo do ceny, která byla účtována za dodávky tekutého surového železa. Společnost OSINEK a jeho dceřinná společnost VÍTKOVICE STEEL, a. s. (jejímž právním nástupcem je EVS) byly výlučnými odběrateli předmětného tekutého surového železa a proto i jedinými subjekty stojícími mimo sféru daného dodavatele (koncernu ArcelorMittal Ostrava, a. s.), na které dopadaly důsledky zvyšování cen vysokopecního koksu. Negativní dopady jednání žalobce nebyly podle stěžovatelek obecné a neadresné, netýkaly se více odběratelů, ale byly adresovány výlučně společností OSINEK a VÍTKOVICE STEEL, a. s. Není tedy pravdou, že by připuštění stěžovatelek jako osob zúčastněných do řízení znamenalo, že by takové postavení měli všichni odběratelé žalobce.

III.

Nejvyšší správní soud se podobnými otázkami jako v nyní posuzované věci již dříve zabýval. V rozsudku ze dne 18. 12. 2007, čj. 8 Aps 8/2007 - 90 (www.nssoud.cz), konstatoval, že „společnost ... měla právo přihlásit se do řízení, byť i ve fázi kasačního řízení, neboť zákon nestanoví lhůtu či část řízení, do nichž lze tohoto institutu využít (srov. § 34 za použití § 120 s. ř. s.). Formální podmínku účasti splnila tím, že se do řízení přihlásila a tvrdí dotčení na svých právech. Nejvyšší správní soud pak dospěl k závěru, že je splněna i materiální podmínka její účasti, neboť předmětem soudního řízení je posouzení stěžovatelem namítaného nezákonného zásahu spočívajícího ve vedení nezákonných správních řízení a ve všech úkonech učiněných v těchto řízeních, které se týkají porušení cenových předpisů stěžovatelem, resp. jeho právním předchůdcem, ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení a zneužití její existenční závislosti na předmětných dodávkách.“

V rozsudku ze dne 29. 5. 2008, čj. 1 Afs 76/2008 - 246 (www.nssoud.cz), pak ve vztahu k materiální podmínce účasti na řízení dospěl k názoru, že „Rovněž v případě druhého materiálního kritéria se Nejvyšší správní soud ztotožňuje s argumentací krajského soudu k této otázce: výsledek soudního řízení o přezkumu rozhodnutí o zneužití dominantního postavení může přímo zasáhnout pouze práva a povinnosti toho, vůči němuž bylo zneužití dominantního postavení deklarováno a komu byla uložena pokuta, tj. práva a povinnosti žalobce.“

Osmý senát při předběžné poradě shledal, že rozhodnutí o předmětné právní otázce, která je dosavadní judikaturou Nejvyššího správního soudu řešena rozdílně, je nutné pro další postup v řízení o kasační stížnosti, a proto věc předložil rozšířenému senátu (§ 17 odst. 1 s. ř. s.).

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Rozšířený senát bude ve věci rozhodovat ve složení podle rozvrhu práce (www.nssoud.cz). Účastníci mohou namítnout podjatost soudců rozšířeného senátu (§ 8 odst. 1 s. ř. s.) ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení.

V Brně dne 29. července 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu